

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromėjaus ir
Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Neatsitiktinai gegužės mėnuo toks moteriškas ir motiniškas. Pabudusi ir sužydėjusi gamta, naujai pasipuošę medžiai, šiluma ir paukščiai – viskas byloja apie grožį. Pirmąjį gegužės mėnesio sekmadienį savo dėmesį dovanojame mamoms, mamytėms, motinoms. Gyvasias apilame žiedais ir bučiniiais, mirusias aplankome malda ir kapuose uždegta žvakele. Visą mėnesį gegužinėse pamaldose sveikiname savo dangiškąją Motiną Mariją. Koks nykus būtų pasaulis be motiniškumo ir moteriškumo dovanos, kuri apsupa ir lydi mus savo grožiu, meile, šiluma ir pasiaukojimu. Švęsdami Motinos dieną dar kartą įvertinkime ir dėkokime Dievui už savo mamas. Didžiausia dovana joms – ne mūsų gėlės, ne materialūs dalykai, bet širdies ryšys, kurį palaikome nuoširdžiu ir dažnu bendravimu. Iš Mergelės Marijos išmokstame, kad motina visuomet lydi žvilgsniu, širdimi, malda ir visuomet nori būti kartu su savo vaikais. Visuomet – ir džiaugsme, ir išbandymuose, ir liūdesy. Nori būti kartu ir būna. Net ir tada, kai nepastebime, neįvertiname, nesiklausome. Šiuose šeimos metuose visą gegužės mėnesį, o ne tik pirmą sekmadienį, paskirkime maldai į Motiną Mariją už motinas, už esamas ir būsimas mamas, be kurių pasaulis neturėtų ateities, o dabartis būtų labai šalta ir miglota.

Stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina – Malonių Versme, savo motiniška globa lydėk visus, ypač mūsų žemiškas mamas.

*Tituliniai šv. Jono Nepomuko atleidai
Vadaktėliuose – gegužės 18 d. 14 val.
Kviečiame dalyvauti!*

Išgyvenus Kristaus Prisikėlimo džiaugsmą...

Rima Balčiuvienė

Yra toks pasakojimas: kai Dievas sukūrė pasaulį, žmogus išsyk užsimanė turėti viską, nors jam ir nebuvo leidžiama. Tai privertė Dievą susirūpinti. Jis sušaukė septynių arkangelų tarybą ir tarė: „Galbūt padariau klaidą kurdamas žmogų, dabar jis nesustos. Žmonės vis

peržengs ribas, o tada nuolat skūsis savo apgailėtinu gyvenimu. Kur man nuo jų pasislėpti?“ Arkangelai ilgai galvojo. Vienas patarė Dievui pasislėpti Everesto kalne, kitas – vandenyno dugne... Tačiau Dievas purtė galvą, nes žinojo, kad žmogus jį suras visur. Galiausiai vienas arkangelų pasakė: „Pasislėpk žmogaus širdyje, ten niekas tavęs netrukdytų, o ras tik atviros širdies žmonės.“ Toks pasiūlymas patiko Dievui, jis taip ir padarė. Taigi, Dievas yra kiekvieno mūsų širdyje, net paties blogiausio. Bet kaip jį rasti, kaip pamatyti, kaip išjausti? Dievo Meilės didybė, Kristaus Kančią dėl žmogaus padeda suprasti Velykų tridienis, prasidėjęs Didįjį Keturtdienį Paskutinės Vakariinės šv. Mišiomis, o kulminacija – Didysis Šeštadienis.

Apeigos paprastai prasideda sutemus, nors balandžio 19 d. vakaras ilgai nesugebėjo Nevėžyje paskandinti dieną skaisčiai išiplieskusios saulės atšvaitų. Gal dėl to, bet tikriausiai dėl šventoriuje uždegto laužo, prieblanda buvo jauki, plevenanti, o tyla, apglėbusi Krekenavos Mažąją baziliką, – keista čia susirinkusiųjų bendru laukimu ir kažko didingo išsipildymu... Naktis įsibėgėjo, bet tamsa ėmė skysti: pašventinta laužo ugnis, ja uždegama Velykų žvakė, o tada mažos ugnelės sužimba kiekvieno tąvakar atėjusio rankose... Kaip gera ja tyliai dalintis, daugiau jaučiant Esantį negu jį matant! Pilnėja šviesos ir Dievo buveinė... Mistiška naktis, kurios ženklus turime atpažinti ir suprasti visi kartu. Kaip svarbu, kad šalia yra patyręs vedlys –

klebonas kun. Gediminas Jankūnas. Klaidžiotume, net labai klaidžiotume, ieškodami tikrosios šviesos. O kol kas einame į ją vedami, tik pakluskime, tik įsiklausykime.

Žodžio liturgija sugražina į pasaulio kūrimo pradžia. „Tebūnie šviesa!“ – tarė Tvėrėjas, ir taip radosi žemė ir dangaus skliautas, šviesa ir tamsa, augalai ir gyvūnai, ir žmogus. Dievas matė, kad tai gera. Liturgijos metu išgyvename pirmąją laiką, suvokdami tai, kas Dievo sutverta, kaip absoliutų gėrį. Senojo Testamento skaitymuose primenama Abraomo auka, kreipianti mūsų žvilgsnį į dangiškąjį Tėvą, paaukojusį savo Sūnų; girdime apie Mozę, išrinktosios izraelitų tautos gelbėtoją ir dešimties Dievo įstatymų skelbėją; skamba iškalbingi ir įtaigūs pranašų žodžiai, bylojantys apie Dievo tautos (argi tai neaktualu ir mums?) neištikimybę pačiam Viešpačiui ir amžiną Dievo meilę žmogui bei Naująją Sandorą – taip atvedama į Naująjį Testamentą.

Po Žodžio liturgijos suskamba varpai, prabyla iki tol tylėję vargonai, pasigirsta „Aleliuja!“...

...Apsivalymas, atgaiva ateina per vandenį. Vanduo yra ir gyvybė, todėl atgaivindami Krikštą, pajutome gavę teisę į Gyvenimą. Ir

naujai pakrikštytosios – taip pat. Vėl apima keistas nušvitimo jausmas. Jis išsipildė Aukos liturgijos metu, kai susitikdami Komunijoje su Prisikėlusiuoju tapome Jo pergalės prieš mirtį ir blogį dalyviais. Kartu su Kristumi ir mes prisikeliamo naujam gyvenimui, teikiančiam viltį, nors natūraliai žmogaus buvimas žemėje yra nuolatinė kaita tarp džiaugsmo ir skausmo, mirties ir gyvybės. Šiandien laimėjo Gyvenimas!

Aleliuja! „Kristus prisikėlė!“ – skelbiama geroji žinia! Aleliuja!

Visiškai atsidavęs Marijai, melski už mus!

Balandžio 27 dieną, Atvelykio sekmadienį, bazilikoje, popiežiaus **Jono Pauliaus II** paskelbimo šventuoju proga, buvo atidengtas šio šventojo paveikslas (autorė – dailininkė Aušra Ratkevičienė). Tai pirmasis visoje Lietuvoje šiam popiežiui kaip šventajam skirtas akcentas. Dalyvaujant gausiam tikinčiųjų būriui sugiedota šventojo popiežiaus litanija, paprašyta jo

užtarimo. Prieš Sumą tikintieji galėjo išgirsti šventąjį, prabylantį mūsų gimtąja kalba: bazilikoje skambėjo kalbų įrašai iš Jono Pauliaus II vizito Lietuvoje 1993 metais. Po šv. Mišių buvo dalijami paveikslėliai su šventojo atvaizdu ir maldele. Dabar atidengtas ir šoninio altoriaus apačioje pastatytas paveikslas didžiųjų Žolinės atleidų metu bus iškilmingai pašventintas ir įkeltas į jam numatytą vietą.

Bronisava Užtupienė

MOTINAI

*Gyvybę dovanojai savo vaikui,
Galbūt jų gimė ne vienas ir ne du.
Kentėdama skausmus svajojai,
Kad tvirtas, sveikas gims duktė arba sūnus.*

*Nešiojai per naktis, prie lopšio tu rymojai,
Žinojai, kad tai tavo pamaina.
O motin, šventas vardas tavo,
Mylėsi tu vaikus, tik gyva*

*Kol plaks krūtineje širdis tavoji,
Iki mirties mylėsi, ginsi nuo vargų vaikus.
Nors jie užaugs ir bus seniai šeimas sukūrę,
Tu vis galvosi apie juos visus.*

*Jaunystė greit prabėgs tavoji,
Užaugęs ir anūkėliai dideli.
Tu būsi reikalinga jiems mieloji,
Nes tu, juk motina esi.*

*Gegužį, kai sekmadienis pirmasis,
Suves gimtinėn ir vaikus, ir anūkus
Atneš visi tau po gėlių puokštelę,
O tavo veidas bus toks mielas ir graudus.*

*Pamirši tu vargus savuosius
Ir lauksi grįžtančių vaikų.
Tu motina prie stalo vėl plušėsi,
Kad tik vaikams, anūkam būtų gera ir smagu.*

*Mylėkim motinas ir gerbkim, kol jos gyvos.
Karste jos raudų juk nematys ir negirdės.
Tegul senatvė būna jų laiminga,
Te jas savi vaikai mylės*

**Iš tiesu,
iš tiesu,
sakau jums:
kas mane tiki,
darys darbus,
kuriuos
aš darau, ir
dar už juos
didesnius!**

Jn 14, 12

Sujunk taškučius. Užrašyk žmonių, kuriems Tu padarei ką nors gera, vardus. Ratelyje palikta vieta ir Tau, gali nupiešti save.

Atstatyk mano Bažnyčią

Su džiaugsmu pristatome iš anglų kalbos šiuo metu mėgėjiškai verčiamą *Michael White* ir *Tom Corcoran* knygą „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“. („*Rebuilt: Awakening the Faithful, Reaching the Lost, and Making Church Matter*“, Ave Maria Press: Notre Dame, IN, 2013.) Dalis vertimo kas mėnesį bus publikuojama laikraštelyje. Visą tekstą rasite parapijos internetinės svetainės rubrikoje „Atstatyk mano Bažnyčią“, prabylančioje Kristaus šv. Pranciškui Asyžiečiui pasakytais žodžiais. Tikimės, kad skaitiniai bus vertingi tiek parapijos, tiek asmeniniam atsinaujinimui.

Michael White ir Tom Corcoran

Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga

Parapija yra ta vieta, kur gyvena Bažnyčia. Parapijos yra tikėjimo, veiksmo, ir vilties bendruomenės. Čia yra skelbiama ir švenčiama Evangelija, čia tikintieji yra ugdomi ir siunčiami atnaujinti žemę. Parapijos yra krikščionių bendruomenės namai – Bažnyčios širdis.
(Amerikos katalikų vyskupų konferencija)

Ižanga: PATOGUS AUTOMOBILIO PASTATYMAS

O kokia vieniša dabar sostinė, kurioje kadaise knibždėte knibždėjo žmonių! (Rd 1, 1)

Po Antrojo Vatikano Susirinkimo pakito vidutinio parapijiečio vaidmuo. Niekas tiksliai nežino kada, bet šio pokyčio riba galėjo būti 1968 m. pasirodžiusi popiežiaus Pauliaus VI enciklika *Humanae Vitae*, kurioje dar kartą aiškiai pakartotas tradicinis Bažnyčios mokymas apie gimstamumo kontrolę. Kitos svarbios to meto pakitimų aplinkybės galėjo būti ir išaugęs išsilavinusių pasauliečių skaičius, visuotinis nebesiskaitymas su parapijų ribomis, pirmieji būsimos pašaukimų į kunigystę ir vienuolinį gyvenimą „križės“ debesys ir galiausiai beveik visiškai sunykusi išpažinties praktika.

Tuo pat metu didžioji kultūros dalis buvo įtakota Vietnamo karo, „baltųjų kovos“, Pilietinių teisių judėjimo, seksualinės revoliucijos, didelių pokyčių sveikatos priežiūroje, komunikacijose ir keliavime, bet kokio autoriteto ir institucinės priklausomybės kvestionavimo ir pagreitėjusio organizuotos religijos nuvertinimo.

Šios ir kitos aplinkybės Bažnyčios viduje ir jos išorėje pagimdė taip vadinamą „kavinės katalikų“ arba, kaip mes toliau juos vadinsime, „reiklių vartotojų“ kartą. Apskritai ši laikmetį Bažnyčioje galima įvardinti „jie nebeateina“ realybe.

Būtent šioje vietoje ir prasideda mūsų istorija.

Timonijus

Gimimo parapija, kurioje tarnaujame, gimė iš dar didesnės parapijos, kuri 1968 metais nebetilpo savo siūlėse. Tai įvyko tomis paskutinėmis dienomis, kuomet baigėsi Europos katalikų kėlimasis į Jungtines Amerikos valstijas, prieš tai daug metų sparčiai pildęs bažnyčių suolus.

Parapija gimė po paprasto naujojo motininės parapijos klebono skelbimo: „Jeigu gyvenate pietinėje Timonijaus gatvės dalyje, nuo dabar jūs priklausote naujai parapijai ir kitą savaitgalį prisistatykite Ridžerio vidurinės mokyklos salėje.“ Įsivaizduokite tokį skelbimą šiandien! 1968 metais dar galėjai manyti, kad dauguma Šiaurinės Baltimorės katalikų beveik kas sekmadienį eidavo į bažnyčią, ir kad jie darys tai, kas jiems pasakys.

Luthervilio ir Timonijaus miestelių bendruomenės, kurioms ir turėjo tarnauti naujoji bažnyčia, buvo pasiturintys Baltimorės priemiesčiai, kuriuose nusikaltimai ir bedarbystė buvo retas dalykas. Tai nebuvo ypač turtingų, bet turinčių pakankamai ir truputį daugiau, žmonių žemė.

Modernaus stiliaus bažnyčia buvo pastatyta gražiam parke. Bažnyčios statytojas klebonas buvo praktiškas žmogus ir geras organizatorius. Tuo metu apylinkėje kilo nemažai naujų namų, kuriuose

įsikūrusios jaunos šeimos buvo lengvai patraukiamos į ką tik susikūrusios parapijos bendruomenę. Pirmaisiais metais parapija greitai augo ir savo laikmetyje atrodė tikrai sėkminga ir moderni. Bažnyčios pastate buvo tualetai, įvairios patalpos susirinkimams, netgi specialus įėjimas žmonėms su negalia.

Pagreitintai prasukime 30 metų į priekį. Mes abu atvykome į Gimimo parapiją netikėtai, be užsidegimo ir be jokio noro kuo ilgiau čia pasilikti. Nė vienas iš mūsų nežinojo, kaip reikia tvarkytis parapijoje. Mumyse buvo mažai patirties ir dar mažiau noro.

Kun. Michael: Iki šio momento didžiausią dalį savo suaugusio žmogaus gyvenimo praleidau studijuodamas: mokykloje, teologiją su ekleziologijos (mokslas apie Bažnyčią) pakraipa seminarijoje, kur neatrodė, kad tai turės kokios nors praktinės vertės dirbant parapijoje. Be trumpalaikės praktikos, kurią turėjau atlikti parapijoje, mano pagrindinė patirtis buvo dirbti arkivyskupo sekretoriumi. Šiose pareigose turėjau begalę įdomios patirties, bet nieko daug pritaikomo parapijos darbe. Aš buvau užkulisų darbininkas, kuris neskendėjo scenos šviesoje, bet vis tiek turėjo atlikti daug svarbių užduočių. Kuomet arkivyskupas paskyrė mane Gimimo parapijos klebonu, nujaučiau, kad nesu pats tinkamiausias pasirinkimas, bet dariau, kaip buvau lieptas. Tiesą pasakius, nebuvau laimingas dėl šio paskyrimo. Dėl problemų, su kuriomis susidūriau jau pačioje pradžioje, troškiau kuo greičiau palikti šią vietą ir laukiau pirmos pasitaikiusios galimybės tą padaryti.

Tomas: Buvau tik prieš metus baigęs universitetą, politinių mokslų studijas. Savo gyvenimą įsivaizdavau kažkur Vašingtono politiniame pasaulyje. Tačiau pats pirmas nedidelis įgėlimas privertė mane pergaltoti savo pasirinkimą. Panašiu laiku sulaukiau skambučio iš savo buvusios universiteto dėstytojos, mano vadovės ir kunigo Michael geros pažįstamos. Suzana tikriausiai matė manyje tai, ko aš pats nežinojau apie save, nes supažindino mane su kun. Michael, kuris galiausiai pasiūlė man jaunimo vadovo parapijoje darbą. Kadangi buvau susižadėjęs ir ruošiausi vestuvėms, pamaniau, kad būtų visai neblogai šiuo metu turėti nors kokį darbą. Taigi mano planas buvo Gimimo parapijoje praleisti ne daugiau kaip porą ar trejetą metų, tuo pat metu studijuojant, kad įgyčiau politinių mokslų magistro laipsnį (nes vis dar tikėjau, kad čia yra mano ateitis) ir galėčiau dirbti dėstytojo darbą.

Bet kokių atveju abu manėme, kad mūsų tarnystė Gimimo parapijoje yra tik trumpas žingsnelis didesnių arba geresnių dalykų link. Kas gi norėtų ilgam įstrigti mažoje miestelio parapijoje? Tik ne mes.

2014 metų balandžio mėnesio Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, Lt	Upytės, Lt	Vadaktėlių, Lt
Sekmadienio rinkliava (04-06)	474,-	185,-	-
Verbų sekmadienio rinkliava (04-13)	1485,-	568,-	-
Atlaidų rinkliava (04-15)	1023,-	-	-
Velyknakčio rinkliava (04-19)	1442,-	-	-
Velykų ryto rinkliava (04-20)	3602,-	1652,-	456,-
Sekmadienio rinkliava (04-27)	655,-	277,-	-

www.krekenavosbazilika.lt

Kviečiame visus aktyviai lankytis, skaityti naujienas, maitintis prie Dievo žodžio stalo, užsisakyti kassavaitinius parapijos skelbimus.

Skaitiniai apie šeimą

Daiva Adamkevičienė

Šeimos bendravimas – tai patirti dienos įspūdžiai, keitimasis patyrimu, mintimis apie gautą informaciją, domėjimasis literatūra, menu ir vienas kitu. Tėvų pareiga atsirinkti, kaip ir ką kalbėti su vaikais. Jeigu šeima aptaria tai, kas aplinkoje geriausia, pažangiausia, ji padeda savo atžaloms ir sau, prisideda prie kultūringos visuomenės kūrimo. Vaikams taip pat svarbu žinoti, kokie dalykai jiems draudžiami. Tėvai apie tai turi drąsiai kalbėti, kad auganti karta suprastų, jog ji yra globojama ir saugoma nuo aplinkos pavojų.

Taip šeima suteikia vaikui saugumo jausmą. Vaikas, bendraudamas su pačiais artimiausiais žmonėmis atvirai, nuoširdžiai, įvairiomis temomis, išmoksta jaustis saugiai ir tvirtai. O tai jam svarbu ugdantis darželyje, mokykloje.

Kaip jau žinote, laikraštuko redakcija šiais metais Jums pateiks keletą reikšmingų ir prasmingų tekstų iš Visuotinio Vatikano II Susirinkimo dokumento – Pastoracinė konstitucija apie Bažnyčią šiuolaikiniame pasaulyje *Gaudium et spes*. Taigi tęskime pažintį su Bažnyčios mokymu apie šeimą.

RŪPINIMASIS SANTUOKOS IR ŠEIMOS GEROVE

Šeima yra tartum visapusiškesnio žmogiškumo mokykla. Tačiau kad ji galėtų pasiekti savo gyvenimo ir paskirties pilnatvę, reikalinga geranoriška sutuoktinių dvasios bendrystė, bendras jų sutarimas ir uolus bendradarbiavimas auklėjant vaikus. Vaikų auklėjimui daug reiškia aktyvus tėvo dalyvavimas, bet taip pat turi būti garantuota ir motinos globa namie, ypač reikalinga mažesniems vaikams, tačiau nenuvertinant teisėto moters reikšimosi visuomenėje. Vaikai tebūnie taip auklėjami, kad suaugę galėtų atsakingai įžvelgti savo pašaukimą, neišskiriant religinio, ir pasirinkti gyvenimo būdą. Tuomet susituokę jie įstengs sukurti šeimą ir sudaryti jai morališkai, visuomeniškai bei ekonomiškai palankias sąlygas. Tėvų arba globėjų pareiga yra padėti jaunesiems kurti šeimą protingu patarimu, o jaunieji privalo jį noriai išklausyti. Tačiau tėvai turi vengti tiesioginio arba netiesioginio spaudimo, verčiančio tuoktis apskritai ar liečiančio kito santuokos dalyvio pasirinkimą.

Šeima, kurioje įvairios kartos susitinka ir padeda viena kitai įgyti gilesnės išminties bei derinti asmens teises su kitais visuomeninio gyvenimo reikalavimais, sudaro visuomenės pamatą. Todėl visi, kurie turi įtakos visuomenei arba įvairioms jos grupėms bei sluoksniams, privalo uoliai dirbuotis santuokos ir šeimos labui.

Gerai panaudodami laiką ir skirdami tai, kas amžina nuo kintančių pavidalų, krikščionys uoliai teugdo santuokos ir šeimos gerovę tiek

savo gyvenimo pavyzdžiu, tiek bendra veikla su geros valios žmonėmis. Taip nugalėdami kliūtis, jie aprūpins šeimas tuo, kas joms reikalinga ir naudinga naujaisiais laikais. Šiuo tikslu daug padės krikščioniškoji tikinčiųjų nuovoka, tinkamai išugdyta žmonių moralinė sąžinė ir teologų išmintis bei patirtis.

Moksly, ypač biologijos, medicinos, sociologijos ir psichologijos žinovai gali daug pasitarnauti santuokos bei šeimos gerovei ir sąžinės ramybei, stengdamiesi bendromis studijomis ryškiau nušviesti įvairias sąlygas, padedančias garbingu būdu tvarkyti gimstamumą.

Deramai susipažinusių su šeimos reikalais kunigų pareiga yra įvairiomis pastoracijos priemonėmis, Dievo žodžio skelbimu, liturgija ir kitokia dvasine parama gaivinti sutuoktinių pašaukimą santuokiniam ir šeimos gyvenimui, žmogiškai ir kantriai padėti varguose ir stiprinti meilę, kad augtų tikrai šviesios šeimos.

Galiausiai pačius sutuoktinius, sukurtus pagal gyvojo Dievo paveikslą ir tikrąją asmens sąrangą, tesieja vieną su kitu meilės lygybė, dvasios darna ir abipusis šventumas, kad sekdami Kristumi, savo gyvenimo pradmeniu, savo pašaukimo džiaugsmams ir aukomis bei savo ištikima meile liudytų tą meilės slėpinį, kurį Viešpats apreiškė pasauliui savo mirtimi ir prisikėlimu.

Vatikano II Susirinkimas. Pastoracinė konstitucija apie Bažnyčią šiuolaikiniame pasaulyje „Gaudium et spes“, 52.

Labai kviečiame prisidėti savo finansine auka prie Krekenavos parapijos salės „Tvirtelio“ rekonstrukcijos, ją galite perduoti klebonui, įmesti į aukų dėžutę bazilikoje ar pervesti į specialiai atidarytą sąskaitą Panevėžio kredito unijoje:

Pavadinimas: Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija, kodas 191260418, sąskaitos Nr. LT74 5011 0000 1400 2556 LTL., įmokos pavadinimas „Auka ūkinio pastato rekonstrukcijai unikalus Nr. 4400-2324-3381“.

Iš Vadaktėlių parapijos istorijos

Kun. Jonas Dabučka, Vadaktėlių kuratas, 1942 m.

Ištrauka iš knygos „Panevėžio vyskupija“ (Vilnius: Katalikų akademija, 1998 m.)

Vadaktėlių bažnytkaimis pasistatęs prie vieškelio Naujamiestis–Krekenava, nuo Krekenavos 10 km. Pavadinimas kilo nuo Vadakties upelio, dešiniojo Nevėžio intako, kuris 1 km. į pietus nuo Vadaktėlių kerta vieškelį ir čia pat įteka į Nevėžį.

Senesnių laikų inventoriai, rašyti 1886 m. kun. Jono Ciparevičiaus ir 1905 m. kun. Juozo Tumo–Vaižganto ir kitų, sako, kad Vadaktėlių bažnyčia pastatyta 1773 m. Tuo laiku kunigaikštis Byronas, kilęs iš Kuršo, už karinius nuopelnus gavo dovanų Vadaktų dvarą. Jis buvo protestantas, paskui priėmė katalikų tikybą ir tapo kunigu vienuoliu. Jo paveikslas kabo Vadaktėlių bažnyčioje. Gautąjį dvarą kartu su namų koplyčia perleido savo seseriai, taip pat atsivertusiai iš liuteronizmo. Ji vėliau ištekėjo už Grotuso. Grotusų duktė, tekėdama už Gasparo Kopanskio, gauna kraičio Vadaktų dvarą ir privatinę koplyčią, šv. Jono Nepomuko vardu.

1880 m. apirusi koplyčia Ivano ir Izabelės Kopanskių padidinama ir iš pagrindų remontuojama. 1881 m. gegužės 17 d. iškilmingai pašventinama tuo pačiu titulu Žemaičių vyskupijos valdytojo pavyskupio Aleksandro Beresnevičiaus.

Pagaliau 1910 m. kun. Aleksandro Garnevičiaus rūpesčiu, gavus lėšų iš Juozo Bytauto, bažnyčia vėl

remontuojama ir pristatomi du bokštai.

Iš pradžių bažnyčią ir kunigą išlaikė dvaras, žemės neturėjo. 1882 m. liepos 20 d. vietinis kuratas kun. Pukšta, norėdamas tapti nepriklausomas nuo dvaro, padarė sutartį su dvaro savininku, bažnyčios koliatorium Kopanskiu. Koliatorius sutinka mokėti *in perpetuum* (amžinai – lot.) tokią duoklę – anuata: 1) pinigais 200 rb., 2) grūdais 53 pūrus, 3) 1,5 pūdo sviesto, 4) 3 sieksnius malkų kurui, 5) vieną karvę pienui, 6) 6 gorčius bažnytinio vyno, 7) kiek bus reikalinga žvakių, 8) 2 deš. ariamos žemės ir pievą prie malūno, 9) išlaikyti dvejus atlaidus.

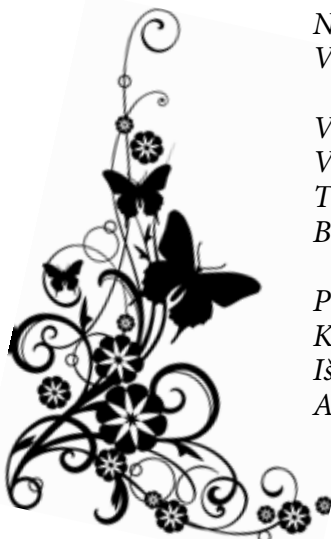
Gegužės 4 d. **Vadaktėlių parapijos** muziejuje po šv. Mišių rinksis **Pastoracinė taryba**, kurią sudaro: pirmininkas kun. *Gediminas Jankūnas*, vicepirmininkas *Vytautas Nefas*, *Danutė Dabramavičienė*, *Ingrida Juozėnienė*, *Izabelė Bučinskienė*, *Inga Vilnienė*, *Zita Matuzevičienė*, *Vytautas Grigas*, *Audronė Staičiūnienė*, *Valė Kiauliuvienė*.

Vida Sereikienė

DABARTĖS ČĖSAS (*K. Donelaičio Jubiliejiniam metams*)

Įsitėmykit prieteliai!

*Lietuvninkams su rusais, lenkais susimaišius,
Išsižiodami, viens kitą smirdalan murkdo.
Et, glūps sviets, viežlybums į nieką pavirto...
Teip išmokė atėjūnas špygas rodydams,
Užmaišo „srėbalą“, o jūs glūpi, jį srėbkit...
Veizėkit, kaip praeity mūs sviets sugyveno!,
O dabartės ieško kliauzių, kad tik supriešint.
Supraskit, nereik mums į jų žabangas lįsti!
Ką žiemos čėse, šūtkas betaisant, baigėsi,
Laiks suzgribt, prieteliai, mat rinkimai artėja.
Atliktų darbų nēr – pažadais gyvs nebūsi,
Skubinkitės iš galvų mėžinį kraustyt lauk,
Idant pometį išvalytumēm, kad razums
Kožnam prablaivētų, pamįslijus ką rinkti,
Atstovaut mūs šaliai, ak, žmogel, įsitėmyk!
Saugojo Dievuls pardovyntas mūsų dūšeles ir tesaugo.*

Ona Striškienė

AŠARA NURIEDĖJO PERLU

*Tyliai motulės ašara perlu nukrito
Kiek skausmo ir vilties joje.
Nematė niekas jos, vaikai miegojo,
Vis meldės, verpė, skalbė tyloje.*

*Vaikai seniai jau marškinius išaugo.
Vargelis vis smarkiau bujojo,
Tikėjo ji, – išauš diena šviesi,
Buvo jinai begaliniai kantri.*

*Pražydo jos vargai anūkų akyse,
Kiek daug iškęsta, iškentėta.
Išeinant tyliai laimės jiems linkėjo
Ar ras jie perlą pamestą tada...*

Švč. Sakramento adoracija pirmąjį mėn. ketvirtadienį nuo 18.30 val. iki 19.30 val., taip pat pirmąjį mėn. sekmadienį ir 15 mėn. dieną – tarp Votvyvos ir Sumos.

2014 metų balandžio mėnesį pakrikštytieji:

Krekenavos parapijoje:

Meda Ieva Pavlova
Samanta Lėja Šulcaitė

Upytės parapijoje:

Eva Kristina Snieškaitė
Laurynas Batutis

Vadaktelių parapijoje:

Skomantas Kazimieras Zavadskis

2014 m. balandžio mėnesį iškeliavusieji į amžinybę:

Krekenavos parapijoje:

Aleksandra Krištonaitienė, 85 m.
Adelė Bandzevičienė, 68 m.
Anastazija Povilaitienė, 86 m.
Rima Paukštienė, 49 m.

Upytės parapijoje:

Mantas Liaugminas, 16 m.
Aldona Butmanienė, 69 m.

Prisiminkime Jūs maldose.

Pamaldų laikas:

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje:

Sekmadieniais ir atlydų dienomis: 10:00, 12:00
Šiokiadieniais: 18:00
Penktadieniais: 10:00,
18:00 – šv. Mišios jaunimui
Šeštadieniais: 12:00

Upytės Šv. Karolio Boromėjaus bažnyčioje:

Sekmadieniais: 10:00

Vadaktelių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje:

Gegužės 18 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje:

Pirmą mėn. penktadienį: 16:00

Rodų koplyčioje:

Paskutinį mėn. sekmadienį: 14:00

Žibartonių koplyčioje:

II mėn. sekmadienį: 14:00

Dėl šv. Mišių užsakymo koplyčiose kreiptis į kan. P. Budriūną

Informacija piligrimams. Dėl apsilankymų bazilikoje prašome susitarti iš anksto paskambinus į klebonijos raštinę.

Klebonijos raštinėje darbo dienomis galima įsigyti bazilikos suvenyrų ir devocionalių, o sekmadieniais ir švenčių metu – bazilikos gale.

Marijos Legiono susirinkimai Krekenavoje vyksta kiekvieną šeštadienį po 12 val. šv. Mišių Bažnyčios g. 20. Kviečiame dalyvauti.

Trumpa parapijų informacija:

Klebonas kun. dr. Gediminas Jankūnas
Altaristas kan. Petras Budriūnas

Klebonijos raštinė – Bažnyčios g. 18, Krekenava,
38306 Panevėžio r. sav.

Tel. +370 620 20989; (45) 59 32 58
el.paštas: krekenavosbazilika@gmail.com
šąsk. nr. LT457300010002378753
įm. kodas 191260418

Klebonijos raštinės darbo valandos:

I-V 9:00-17:00 (pietų pertrauka 13:00-14:00),
VI 9:00-15:00 (be pertraukos).

Parapijos referentės – Angelė Pranaitytė ir
Rita Juozėnaitė.

**Caritas ir pastoracinės tarybos
vicepirmininkė** – Akvelina Pogūžinskienė,
tel. (45) 593 282

Gyvojo Rožinio būrelis – Gema Plėštytė,
tel. +370 605 81765

**Dėl religinių spaudinių, žvakių ir kt.
devocionalių įsigijimo kreiptis į**

Ireną Teresę Kvedienę, tel. +370 615 89171

**Už procesijų organizavimą ir bazilikos
puošimą** atsakinga ses. Loreta, tel. +370 640 56551

Krekenavos vargonininkė – Rita Juozėnaitė,
tel. +370 656 39249

Krekenavos zakristijonas – Gediminas
Kaspriūnas, tel. +370 688 91390

**Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos
Aušrinės draugovės „Skautų“ vadovė** – mokytoja
Ilona Dauderienė, tel. + 370 616 05313

Krekenavos katechetė – Svajonė
Lapiniauskienė, tel. +370 615 53708

Suaugusiųjų katechetė – ses. Greta,
tel. +370 645 85642

Marijos Legionas – Aldona Juozapaitienė,
tel. +370 616 05378

Upytės vargonininkė – Pranutė Adomaitienė,
tel. (45) 570 616

Upytės zakristijonas – Juozas Jakubonis,
tel. (45) 555 537

Upytės Gyvojo Rožinio būrelis ir Caritas –
Janina Bagdanskienė, tel. (45) 555 639

Vadaktelių bažnyčios prižiūrėtoja – Stasė
Radzevičiūtė, tel. +370 617 33780

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai:

Bazilikoje: Kęstutis Lapiniauskas

Nešti pas ligonius: Ramutė Valikonienė, Angelė Pranaitytė

Upytės bažnyčioje: Tadas Grybas

Laikraštėlių leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Paremti leidinių galite mesdami aukas į tam skirtą dėžutę bazilikos gale, arba perduodami klebonui. Praėjusį mėnesį suaukota 265 Lt., išleista – 170 Lt. Kitą numerį numatoma išleisti iki birželio 1 d.

Laikraštėlio el. pašto adresas: bazilikoslaikrasciui@gmail.com, laukiame Jūsų straipsnių!

Dėkojame už Jūsų paramą!